

ikke her, saa andetsteds, har været udtalt ved Havneprojektet ved Anholt; finder jeg meget malplaceret. Jeg skønner ikke rettere, end at det Projekt, som er forelagt, er forsvarligt i enhver Henseende. Skulde jeg tillade mig nogen Anke, skulde det snarere være den, at Bygningsformen er meget dyr. Den buede Form af Molen er meget kostbar at udføre. Som de Herrer, der have været saa heldige at faa et Glimt at se af Planen, ville have bemærket, danner Havnen en fuldständig Oval, ikke en eneste Del af Molen er en lige Linie; det er Bue altsammen. Det er vistnok for saa vidt fordelagtigt, som der ikke er Tvivl om, at denne Form, hvor der ikke er Kroge eller Hjørner, er bedst egnet til at modstaa Isgang, Storm og Sandtilsætning. Den er sikkert i saa Henseende rigtig valgt, men den er meget kostbar. Med Hensyn til Landforbindelsen mente den højtærede Minister, at en Pælebro — jeg forstod den ærede Minister saaledes, at han tænkte paa Pæle af Tømmer — næppe vilde kunne staa imod under Isforhold, og at murede Piller dels vilde blive for kostbare, dels vilde spærre for meget paa Strømmen. I begge disse Udtalelser har sikkert den ærede Minister Ret. Den Eventualitet, som den ærede Ordfører nævnte, nemlig en Hængebro, der bærer frit paa 2,000 Fods Længde, vil man næppe kunne tænke sig; det vilde vistnok være lidt for flot. Men vil man have en Bro, er der næppe andet brugeligt end en Jærnskruepillebro, altsaa meget smækre Jærnpiller af tilstrækkelig Stivhed til at kløve Isen. De kløve Isen meget let, og den vil næppe komme til at gøre dem nogen Skade, ligesom de ikke i nogen nævneværdig Grad stoppe op for Strømmen. Desuden er det en ret billig Brobygningsmaade, for saa vidt Bunden ikke er saa aldeles opfyldt med Sten, at det er umuligt at komme et lille Stykke ned i Grunden og faa fast Fæste for Spidsen af Pælene. Naar man blot kan komme 1 $\frac{1}{2}$ Fod ned, kan der bygges en Skrupepælebro, som har tilstrækkelig Stabilitet til ikke alene at modstaa Strømmen, men ogsaa Isen. Hvis man ikke vil gaa dertil, vil jeg henkaste den Tanke, om man ikke kunde konstruere en Kædefærge, der kunde vedligeholde Forbindelsen. Jeg indrømmer, at det er ret vanskeligt i den stærke Strøm, som kommer til at løbe paa tværs af Færgeretningen, at opretholde en saadan Forbindelse. Det er dog vist Overvejelse værd, om det ikke kunde appliceres paa dette Sted, da det selvfølgelig er langt

billigere end noget som helst andet, selv under behørigt Hensyn til de fornødne Driftsudgifter.

Med Hensyn til det andet Havnespørgsmaal, Esbjerg, kan jeg ikke andet end være tilfreds med, at man er kommen bort fra det, der var foreslaaet i Fjor, nemlig den lille bitte Havn i Lommeformat paa 18,000 Kv.-Alen, som efter min Formening som Fiskerihavn hverken var Fugl eller Fisk. Jeg kan kun anerkende, at den højtærede Minister er kommen til nogenlunde rimelige Dimensioner, og at Finansudvalget er gaaet med dertil. Ganske vist, hvis jeg havde haft noget at sige i denne Sag og havde haft fornødne Oplysninger i Hænde til i Tide at danne mig en begrundet Mening om, hvad der tilsigtedes, vilde jeg have foreslaaet at gaa endnu meget videre. Jeg indser nemlig ikke Nødvendigheden eller Nyttens af at have Begrænsningen af Fiskerihavnen mod Nord liggende, som den ligger, og derved kun give Havnen en Udstrækning, Inderhavnen af ca. 5 Tdr. Land og Yderhavnen vistnok af henvend 3 Tdr. Land. Man behøver slet ikke at være Fantast for at tænke sig, at selv denne Størrelse af Fiskerihavnen meget hurtigt kan blive for lille. Forudsat, at vi ikke i den nærmeste Aarrække komme til andre Foranstaltninger angaaende Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst, hvad jeg dog fremdes haaber, saa vil — forhaabentlig kan jeg gerne sige — Tilvæksten af søgaaende Fiskefartøjer ret hurtig fylde denne Havn, og jeg forstaar ikke, at man med den Udvikling, Esbjerg har haft hidtil, kan være saa angstelig for at gaa frem med andet end saa ganske, ganske smaa Skridt, hvorved det hele bliver saa urimelig kostbart. Jeg indrømmer naturligvis, at finansielt set er Skridtet ret betydeligt fra i Fjor til i Aar, idet man er kommen fra saadant noget som 350,000 Kr. i Fjor op til 1,340,000 Kr. i Aar. Men hvorfor gør man ikke Skridtet fuldt ud og lægger, i Stedet for at anvende et ikke ganske ringe Beløb paa at tilvejebringe en nordre Begrænsning for den lille Smule Fiskerihavn, straks Begrænsningen paa det store Havnebassin, som før eller senere maa komme. Saa er hele Spørgsmaalet løst med Hensyn til Dækningen for det meget store Fladvand, der i sin Tid vil og maa blive taget ind til Benyttelse for selve Trafikken paa Esbjerg. Thi ogsaa paa dette Punkt er jeg enig med den ærede Ordførers Udtalelse i Gaar om, at det vist ikke vil være saa overordentlig længe, inden det bliver nødvendigt at udvide Trafikhavnen